

- 16 И отговорихъ людіе-тѣ, и рекохъ: Да не бжде да оставимъ Господа, за да ся 17 поклонимъ да другы богове! Защото Господь е Богъ нашъ, той възведе нась и отцы-тѣ ни изъ Египетскж-тѣ землї, отъ дома-тѣ на рабство-то, и той направи прѣдъ нась голѣмы-тѣ онѣзи знаменія, и упази на въ всичкы-тѣ пажъ който пжтувахъ, и между всички-тѣ народы, 18 прѣзъ които прѣминжхъ: И изгони Господь отъ лице-то ни всички-тѣ народы, и Аморрѣйцы-тѣ които живѣехъ въ тжз землї. И ный ще служимъ Господу; защото той е Богъ нашъ.
- 19 И рече Иисусъ на людіе-тѣ: ^аНе ще можете да служите Господу; защото той ^ве Богъ прѣсвѧтъ; ^жБогъ ревнивъ е; ^зне ще да прости прѣстѣлженія-та и грѣхове-тѣ 20 ви. Защото ^икогато оставите Господа, и ся поклоните на чужды богове; ^итогавъ ще ся обѣрне и ще ви стори зло, и ще ви истрѣби, подиръ добро-то което ви е сторильтъ.
- 21 И рекохъ людіе-тѣ Иисусу: Не, но Господу ще служимъ.
- 22 И рече Иисусъ на людіе-тѣ: Вы сте свидѣтели за себѣ си, че ви ^иизбрахте за себѣ си Господа, да му служите. И тѣ рекохъ: Свидѣтели смы.
- 23 Сега прочее ^иотхврѣте чужды-тѣ богове, които сж въ срѣдъ вѣстъ, и прѣклоните сърдце-то си къмъ Господа Бога Израилева.
- 24 И рекохъ людіе-тѣ Иисусу: на Господа Бога нашего ще служимъ, и неговыи-тѣ гласъ ще слушамъ.
- 25 И ^инправи Иисусъ завѣтъ съ людіе-тѣ

- въ онзи день, и тури имъ законъ и сѫдъ 26 ^ивъ Сихемъ. И ^инписа Иисусъ тѣзи думы въ книгж-тѣ на Божій-тѣ законъ; и зѣ ^иголѣмы камыкъ, та го ^ипостави тамъ ^иподъ теревине-тѣ, който е близу при 27 святилище-то Господне. И рече Иисусъ на всичкы-тѣ людіе: Его, тойзи камыкъ ще бжде ^инамъ за свидѣтелство, защото ^итой въ всичкы-тѣ Господни думы, които говори той намъ; и тѣ ще бжде за свидѣтелство вамъ, за да ся не отречете отъ Бога вашего. И ^испрати Иисусъ людіе-тѣ, всякој въ наслѣдие-то му.
- 28 ^ислѣдъ това, умрѣ Иисусъ синъ Навіевъ рабъ Господень, на възрастъ сто 30 и десетъ годинъ. И погребохъ го въ прѣдѣль-тѣ на наслѣдие-то му въ ^иФамна-сарахъ, който е въ горж-тѣ Ефремъ, къмъ сѣверъ на горж-тѣ Гаасъ.
- 31 И служи ^иИзраиль Господу прѣзъ всичкы-тѣ дни на Иисуса, и прѣзъ всичкы-тѣ дни на старцы-тѣ, на които живи-вотъ-тѣ ся продължи подиръ Иисуса, и ^икоито бѣхъ позналъ всичкы-тѣ Господни дѣла, колкото направи за Израиля.
- 32 И ^икости-тѣ Йосифовы, които изнесохъ Израилеви-тѣ сынове изъ Египетъ, погребохъ ги въ Сихемъ въ прѣдѣль-тѣ на нивж-тѣ които ^икупи Йаковъ отъ сынове-тѣ на Еммора, отца Сихемова, за сто сребреници, и станж наслѣдие на Йосифови-тѣ сынове.
- 33 И умрѣ Елеазаръ Аароновий-тѣ сынъ, и погребохъ го на хълмъ-тѣ на сына му ^иФинееса, които му ся даде въ горж-тѣ Ефремъ.

КНИГА НА СѢДІИ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 И по смърть-тѣ на Иисуса, ^и попытахъ Израилеви-тѣ сынове Господа, и рекохъ: Кой ще възлѣзе за нась първый противъ Ханаанцы-тѣ, да ратува противъ тѣхъ?

2 И рече Господъ: ^иГуда ще възлѣзе; ето,

^а Мат. 6; 24.
^б Лев. 19; 2. 1 Пар. 6; 20.
^в Иса. 99; 5, 9. Иса. 5; 16.
^ж Иех. 20; 5.
^з Иех. 23; 21.
^и 1 Лѣт. 28; 9. 2 Лѣт. 15; 2.
^ж Ездр. 8; 22. Иса. 1; 28.
^з 65; 11, 12. Іер. 17; 13.
^и Гл. 23; 15. Иса. 63; 10.

^а Дѣян. 7; 42.
^б Псал. 119; 173.
^в Ст. 14. Быт. 35; 2. Сѫд. 10; 16. 1 Пар. 7; 3.
^ж Виж. Исх. 15; 25. 4 Пар. 11; 17.
^з Ст. 26.
^и Втор. 31; 48, 52. Втор. 31; 19, 21, 26. Гл. 22; 27, 28, 34.
^ж Втор. 32; 1.
^з Сѫд. 2; 6.
^и Сѫд. 2; 8.
^ж Гл. 19; 50. Сѫд. 2; 9.

3 прѣдадохъ място-то въ ржж-тѣ му. И рече Гуда на Симеона брата си: Възлѣзъ съ мене въ мое-то жрѣбіе, да ратувамъ противъ Ханаанцы-тѣ, и ^иазъ ще дойдѫ съ тебе въ твоє-то жрѣбіе; и отиде съ 4 него Симеонъ. И възлѣзе Гуда; и прѣдаде Господъ Ханаанцы-тѣ и Ферезейцы-тѣ

^а Сѫд. 2; 7.
^б Втор. 11; 2. 31; 13.
^в Виж. Быт. 50; 25. Исх. 13; 19.
^ж Быт. 33; 19.
^з Иех. 6; 25. Сѫд. 20; 28.
^и Сѫд. 27; 21. Гл. 20; 18.
^ж Быт. 49; 8.
^з Ст. 17.